
PŘIJATÉ TEXTY

P8_TA(2019)0062

Výroční zpráva o politice hospodářské soutěže

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 31. ledna 2019 k výroční zprávě o politice v oblasti hospodářské soutěže (2018/2102(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie (SFEU), a zejména na články 7, 8, 9, 11, 12, 39, 42, 101 až 109 a 174 této smlouvy,
- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na články 35, 37 a 38 této listiny,
- s ohledem na zprávu Komise ze dne 18. června 2018 o politice hospodářské soutěže v roce 2017 (COM(2018)0482) a na pracovní dokument útvarů Komise, který byl zveřejněn jako podpůrný materiál tentýž den,
- s ohledem na nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem¹ (Nařízení ES o spojování),
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků²,
- s ohledem na bílou knihu Komise o zefektivnění kontroly spojování podniků v EU ze dne 9. července 2014 (COM(2014)0449),
- s ohledem na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o posílení postavení orgánů pro hospodářskou soutěž v členských státech tak, aby mohly účinněji prosazovat pravidla, a o zajištění řádného fungování vnitřního trhu, který předložila Komise dne 22. března 2017 (COM(2017)0142) (směrnice ECN +),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 19. července 2016 o pojmu státní podpora uvedeném v čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (C(2016)2946),
- s ohledem na své usnesení ze dne 5. února 2014 o dohodách o spolupráci EU za účelem

---

¹ Úř. věst. L 187, 26.6.2014, s. 1.

² Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

- prosazování politiky hospodářské soutěže – další postup¹,
- s ohledem na příslušná pravidla Komise a její pokyny, rozhodnutí, usnesení, sdělení a dokumenty týkající se hospodářské soutěže,
  - s ohledem na svá usnesení o výročních zprávách o politice hospodářské soutěže EU za rok 2007 a 2016 ze dne 19. dubna 2018² a ze dne 14. února 2017³,
  - s ohledem na studii „Competition issues in the Area of Financial Technology (Fin Tech)“ („Otázky hospodářské soutěže v oblasti finančních technologií“), kterou zadala pracovní skupina Hospodářského a měnového výboru pro hospodářskou soutěž,
  - s ohledem na odpovědi Evropské komise na otázky k písemnému zodpovězení E-000344-16, E-002666-16 a E-002112-16,
  - s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 12. prosince 2018 ke zprávě Komise ze dne 18. června 2018 o politice hospodářské soutěže v roce 2017,
  - s ohledem na závěrečnou zprávu Komise ze dne 10. května 2017 o šetření v odvětví elektronického obchodování (COM(2017)0229),
  - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru a stanoviska Výboru pro mezinárodní obchod a Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova (A8-0474/2018),
- A. vzhledem k tomu, že politika hospodářské soutěže existuje nyní již více než šedesát let a silná a účinná politika EU v oblasti hospodářské soutěže byla vždy základním kamenem evropského projektu;
- B. vzhledem k tomu, že daňové úniky a vyhýbání se daňovým povinnostem vytvářejí nekalou hospodářskou soutěž, která se dotýká zejména malých a středních podniků;
- C. vzhledem k tomu, že praní peněz, vyhýbání se daňovým povinnostem a daňové úniky oslabují spravedlivé rozdělení daňových příjmů v členských státech, a narušují tak hospodářskou soutěž na vnitřním trhu;
- D. vzhledem k tomu, že hromadné vyhýbání se daňovým povinnostem jednotlivci a podniky s vysokým čistým jměním nejenže poškozují běžné daňové poplatníky, veřejné finance a sociální výdaje, ale rovněž ohrožuje řádnou správu věcí veřejných, makroekonomickou stabilitu a sociální soudržnost a důvěru veřejnosti v instituce Unie a členských států;
- E. vzhledem k tomu, že některé vlády a jurisdikce, a to i v EU, se specializují na vytváření preferenčních daňových režimů nebo se zabývají vytvářením takových režimů, které narušují hospodářskou soutěž ku prospěchu nadnárodních společností a jednotlivců s velkým čistým jměním, kteří v těchto jurisdikcích ani nemají žádnou ekonomickou

---

¹ Úř. věst. C 93, 24.3.2017, s. 71.

² Přijaté texty, P8_TA(2018)0187.

³ Úř. věst. C 252, 18.7.2018, s. 78.

podstatu, ale jsou pouze zastupovány krycími společnostmi;

1. domnívá se, že politika hospodářské soutěže zaměřená na zajištění rovných podmínek ve všech odvětvích je základem evropské sociálně tržní ekonomiky a klíčovým faktorem pro zajištění řádného fungování vnitřního trhu; vítá zprávu Komise o politice hospodářské soutěže v roce 2017 a její činnost a úsilí s cílem zajistit účinné uplatňování pravidel hospodářské soutěže v Unii ve prospěch všech občanů EU, zejména těch, kteří se jako spotřebitelé nacházejí ve slabším postavení; vyzývá dále Komisi, aby i nadále zajišťovala plné vymáhání pravidel EU v oblasti hospodářské soutěže se zvláštním důrazem na obtíže, s nimiž se potýkají malé a střední podniky, a aby zabránila nejednotnosti uplatňování těchto pravidel v členských státech;
2. vítá a dále podporuje strukturovaný dialog s komisařkou pro hospodářskou soutěž a snahu Komise udržovat úzkou spolupráci s členy příslušného výboru Parlamentu a jeho pracovní skupinou pro politiku hospodářské soutěže; domnívá se, že vypracovávání výročních zpráv Komise o politice hospodářské soutěže je nezbytné z hlediska demokratické kontroly; připomíná, že v posledních letech byl Parlament prostřednictvím řádného legislativního postupu zapojen do tvorby rámce pro pravidla hospodářské soutěže, například pokud jde o navrhovanou směrnici ECN +; konstatuje, že Parlamentu by rovněž měly být uděleny spolurozhodovací pravomoci, aby mohl vytvářet rámec pro pravidla hospodářské soutěže, a vyjadřuje politování nad tím, že tato oblast politiky Unie nebyla ve svém demokratickém rozměru posílena v rámci nedávných návrhů změn Smluv;
3. vítá a nadále podporuje ambiciózní program a priority GŘ Komise pro hospodářskou soutěž, současně však konstatuje, že i nadále přetrvávají značné problémy, například v oblasti kontroly fúzí podniků, kde samotný počet fúzí je problematický; konstatuje, že rozhodnutí Komise ohledně fúzí, antitrustových opatření a státních podpor jsou často předmětem politických diskusí, a zdůrazňuje, že i když v této zprávě jsou doloženy některé příklady nedávných rozhodnutí, celková situace je komplexnější a Parlament nemá v úmyslu zaujímat postoj ke každému případu, neboť rozhodovat o tom, kdy nejsou nedodrženy právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže, je úkolem Komise;
4. žádá Komisi, aby analyzovala potenciální škodlivý dopad navrhované fúze společností Siemens/Alstom na konkurenceschopnost evropského železničního trhu a jeho nepříznivé dopady na uživatele železniční dopravy;
5. poukazuje na to, že Komise předložila v roce 2018 legislativní návrh na vytvoření celoevropského osobního penzijního produktu, což má být soukromý penzijní fond;
6. zdůrazňuje, že účinná hospodářská soutěž na evropském jednotném trhu přináší prospěch především spotřebitelům;
7. vítá šetření týkající se kartelu v oblasti nákladních vozidel; pozitivně hledí na skutečnost, že Komise se zabývala nejen dopadem kartelové dohody na velké výrobce nákladních automobilů na ceny těchto automobilů, ale také je potrestala za to, že tito výrobci spolupracovali na zpoždění zavádění čistších nákladních vozidel;
8. zdůrazňuje skutečnost, že pravidla hospodářské soutěže jsou založená na Smlouvách, jak je stanoveno ve článku 7 SFEU, a měla by být vykládána s ohledem na širší evropské hodnoty, z nichž vychází právní předpisy Unie pro sociální záležitosti,

sociálně tržní hospodářství, environmentální normy, politiku v oblasti klimatu a ochranu spotřebitele; zastává názor, že uplatňování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže by se mělo zabývat všemi narušeními trhu, včetně těch, která vznikají v důsledku negativních sociálních a environmentálních externalit;

9. domnívá se, že by politika v oblasti hospodářské soutěže měla díky svým iniciativním schopnostem pomoci podpořit transformaci energetiky v celé EU, podnítit hospodářskou a sociální integraci v Evropě, podpořit zemědělské aktivity, jež jsou ekologicky udržitelné, a omezit způsobilost velkých energetických společností zvyšovat ceny dodávek energií;
10. poukazuje na to, že dokonce i když jsou výrobky nebo služby poskytovány zdarma – zejména v digitální ekonomice –, spotřebitelé mohou stále trpět nespravedlivým jednáním, například zhoršováním kvality, výběru a inovací nebo vyděračskými postupy; domnívá se, že pravidla EU v oblasti hospodářské soutěže a jejich vymáhání by měly pokrývat řadu dalších aspektů kromě přístupů založených na ceně a měly by zohledňovat širší úvahy, jako je kvalita výrobků či služeb, a to i s ohledem na soukromí občanů;
11. poukazuje na obrovské změny na trzích vyplývající z pokračujícího technologického rozvoje, které přinášejí jak příležitosti, tak výzvy pro hospodářskou soutěž; zdůrazňuje v tomto ohledu klíčovou roli politiky hospodářské soutěže pro další vývoj jednotného digitálního trhu; zdůrazňuje, že je naléhavě nutné vytvořit rámec, který bude podporovat inovace založené na datech a nové obchodní modely a přitom bude účinně řešit výzvy ekonomiky založené na datech a algoritmech; zdůrazňuje zejména, že několik digitálních platforem, které mají přístup ke stále se zvyšujícím tokům dat a kontrolu nad nimi, může způsobit úspory z rozsahu a významné síťové externality a může vést k selhání trhu prostřednictvím nadměrné koncentrace a dobývání ekonomické renty díky zneužívání tržní síly; v této souvislosti vítá jmenování zvláštních poradců komisařů, kteří se zaměřují na budoucí výzvy digitalizace pro politiku hospodářské soutěže, a se zájmem očekává jejich zjištění a doporučení pro přijetí opatření; zdůrazňuje potřebu společného celoevropského přístupu k těmto otázkám;
12. zdůrazňuje, že uživatelé si nejsou vědomi, do jaké míry jsou jejich údaje využívány a předávány třetím stranám k marketingovým nebo obchodním účelům; vyzývá Komisi, aby v souladu s čl. 5 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací¹ (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) přiměla digitální společnosti, aby využívaly osobní údaje až poté, co daný účastník nebo uživatel dá svůj výslovný souhlas, s tím, že bez tohoto souhlasu nemohou být údaje předány třetím osobám, s nimiž má společnost nebo platforma dohodu; domnívá se proto, že digitální trhy je třeba posuzovat z multidisciplinárního hlediska, neboť protisoutěžní chování může vést k porušování jiných oblastí právních předpisů, jako je ochrana údajů a spotřebitelské právo; zdůrazňuje, že vhodná reakce na vynucování by vyžadovala spolupráci různých příslušných orgánů, zejména orgánů pro hospodářskou soutěž, orgánů na ochranu spotřebitelů a orgánů na pro ochranu údajů, jak navrhuje iniciativa evropského inspektora ochrany údajů pro vypořádání²;

---

¹ Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

² Předběžné stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k soukromí a konkurenceschopnosti ve věku dat velkého objemu, interakci mezi ochranou údajů,

13. vyzývá Evropskou komisi, aby uspořádala setkání s technologickými společnostmi a vyzvala ředitele společností Google, Facebook a Apple, aby diskutovali zejména o tom, jak jsou osobní údaje spotřebitelů získávány a používány třetími zeměmi; je znepokojen tím, že uživatelé, regulátoři a někdy i vývojáři aplikací a zadavatelé reklamy nevědí, do jaké míry odcházejí data z chytrých telefonů do digitálních reklamních skupin dalším třetím stranám; Konstatuje, že údaje shromážděné třetími stranami prostřednictvím aplikací pro chytré telefony mohou obsahovat informace o profilu, jako je věk a pohlaví, údaje o poloze, včetně údajů o vysílačích mobilního signálu nebo routerech Wi-Fi v okolí, a informace o každé další aplikaci v telefonu; má za to, že EU by měla jednotlivcům umožnit, aby porozuměly otázkám monopolu a koncentrace, které souvisejí s těmito sledujícími společnostmi;
14. vyzývá v tomto ohledu Komisi, aby posuzovala kontrolu nad daty nezbytnými pro vytváření a poskytování služeb jako zástupné kritérium pro existenci tržní síly, a to i když bude vydávat své pokyny k článku 102 Smlouvy o fungování EU, a aby vyžadovala interoperabilitu mezi on-line platformami a poskytovateli sociálních sítí; v této souvislosti poukazuje na vývoj algoritmů vlastního učení a umělé inteligence, zejména pokud jsou poskytovány společností třetími stranami, a na jeho dopad na povahu kartelové činnosti; žádá Komisi, aby ve své příští výroční zprávě o politice hospodářské soutěže poskytla podrobné informace o těchto otázkách;
15. považuje za důležité zaručit správné fungování mechanismů kolektivního odškodnění Unie, jejichž cílem je zajistit, aby spotřebitelé dotčení postupy odporujícími hospodářské soutěži získali přiměřené odškodnění;
16. považuje za nezbytné zaručit právo na přeshraniční přenositelnost tak, aby se z omezení tohoto práva, jež v současnosti existují, nestaly oprávněné tržní postupy. Dále považuje za důležité ukončit zneužívání a neoprávněné využívání blokování z geografických důvodů, jejichž údajné zaštitění právy duševního vlastnictví je nekonzistentní;
17. domnívá se, že prahové hodnoty pro příslušnost, kterými se určuje výchozí bod pro přezkum spojení podniků na úrovni EU, jež jsou založeny na obratu cílového a nabývacího subjektu, nejsou vždy vhodné pro digitální ekonomiku, v níž je pro reklamní účely hodnota často představována počtem návštěvníků internetových stránek; navrhuje, aby tyto prahové hodnoty byly revidovány a přizpůsobeny tak, aby mimo jiné zahrnovaly faktory jako počet spotřebitelů, jichž se fúze týkají, a hodnotu souvisejících transakcí;
18. zdůrazňuje skutečnost, že překážky vstupu na trh v některých oblastech digitální ekonomiky se stávají čím dál více nepřekonatelnými, neboť čím déle dochází k nespravedlivému jednání, tím obtížnější je zvrátit účinky narušení hospodářské soutěže; domnívá se, že předběžná opatření mohou být užitečným nástrojem k tomu, zajistit, že během probíhajícího šetření nebude hospodářská soutěž narušena; v tomto ohledu potvrzuje, že by Komise měla účinně využívat předběžná opatření a současně zajišťovat řádný proces a právo na obhajobu podniků, které jsou předmětem šetření; vítá závazek Komise provést do dvou let od data pro provedení směrnice ECN + analýzu toho, zda existují prostředky pro zjednodušení přijímání předběžných opatření; doporučuje v

tomto ohledu, aby se Komise poučila z osvědčených postupů v jiných jurisdikcích;

19. vyzývá Komisi, aby provedla ambicióznější kroky k odstranění nelegitimních překážek hospodářské soutěže na internetu, aby zajistila bezbariérové obchodování na internetu v rámci EU, monitorovala cenové stropy v odvětvích, jako jsou internetové platformy pro ubytování a cestovní ruch a zajistila, aby spotřebitelé měli přeshraniční přístup k širokému spektru zboží a služeb online za konkurenční ceny; žádá Komisi, aby provedla odvětvové šetření týkající se reklamního trhu, aby uměla lépe porozumět dynamice trhu reklamy na internetu a identifikovala praktiky narušující hospodářskou soutěž, které je třeba řešit v rámci vymáhání práva v oblasti hospodářské soutěže, jak to provedly některé vnitrostátní orgány;
20. zdůrazňuje skutečnost, že digitalizace moderní ekonomiky vede ke změnám tradiční ekonomické logiky; zdůrazňuje proto, že každý daňový systém musí zohledňovat skutečnost, že digitalizace je novou normalitou pro všechny součásti naší ekonomiky; bere na vědomí návrh Komise na stanovení pravidel pro zdanění digitální ekonomiky¹; zdůrazňuje, že zdanění digitálního odvětví se musí zabývat asymetrií mezi tradiční ekonomikou a novými ekonomickými postupy v digitální oblasti a vyhnout se omezování digitalizace a inovací nebo vytváření umělých hranic v hospodářství; zdůrazňuje význam nalezení mezinárodních řešení a společných přístupů ke zdanění v digitální ekonomice; vyzývá Komisi, aby pokračovala ve svých snahách na mezinárodních fórech, zejména v rámci OECD, s cílem dosáhnout takové dohody;
21. vítá návrh Komise týkající se daně z digitálních služeb (COM(2018)0148) jako klíčové opatření, které zajistí, že digitální sektor bude platit svůj spravedlivý podíl daní, dokud nebude přijato trvalé řešení, které umožní zdanění zisků tam, kde vzniká hodnota;
22. znovu opakuje, hospodářská soutěž v odvětví telekomunikací je zásadní pro rozvoj inovací a investic do sítí a mělo by se pobízet k zajištění cenové dostupnosti a výběru služeb pro spotřebitele; domnívá se, že volání uvnitř EU stále představuje břímě pro podniky a zákazníky a že kroky ke zrušení spotřebitelských poplatků za roaming v EU nejsou v dlouhodobém výhledu dostačující, má-li být jednotný trh prohlouben; uznává, že je třeba vytvořit pobídky pro sladění požadavků EU s místními výzvami tím, že se usnadní investice do plně evropské nebo sdílené sítě; zastává názor, že politiky by měly podporovat účinné investice do nových sítí a zohledňovat dopad na spotřebitele, a tím zabránit také novým digitálním propastem mezi domácnostmi s vysokými a nízkými příjmy; vyzývá Komisi, aby podpořila zavedení širokopásmového připojení tím, že podpoří vysokou úroveň hospodářské soutěže a zajistí vysokou úroveň propojení v EU a rychlé zavádění 5G sítě v celé Unii s cílem zajistit globální konkurenceschopnost Unie a přilákat investice; je přesvědčen, že při provádění tohoto úkolu je důležité, aby politika v oblasti hospodářské soutěže vzala v úvahu specifika zavádění širokopásmového přístupu ve venkovských oblastech, aby se v tomto případě dbalo na vyšší dobro, tj. aby se zvrátila tendence směřující k rostoucí asymetrii mezi venkovskými a městskými oblastmi, pokud jde o technologické prostředky pro přístup;
23. je toho názoru, že na běžné a spořicí účty by neměly být uvaleny uživatelské poplatky, pokud nejsou spojené se specifickými službami;
24. vítá rozhodnutí Komise o antimonopolních opatřeních, kterým byla společnosti Google

---

¹ COM(2018)0147, COM(2018)0148 a C(2018)1650.

uložena pokutu ve výši 4,34 miliardy EUR za protiprávní praktiky týkající se mobilních zařízení Android s cílem posílit dominantní postavení vyhledávače Google; vyzývá Komisi, aby do roku 2019 uzavřela antimonopolní případ Google Shopping, který byl zahájen v listopadu 2010, tedy před 8 lety; připomíná Komisi, aby dokončila vyšetřování chování společnosti Google, pokud jde o výsledky vyhledávání jiných specializovaných vyhledávacích služeb společnosti Google, včetně otázek týkajících se místního vyhledávání, které vznesla ve své nedávné stížnosti společnost Yelp; doporučuje Generálnímu ředitelství pro hospodářskou soutěž, aby přemýšlelo o délce trvání případů týkajících se ochrany autorských práv v oblasti ochrany hospodářské soutěže a aby uvažovalo o nejvhodnějším nástroji pro jejich řešení; zejména Komisi žádá, aby zvažila možnost stanovit lhůty pro protimonopolní případy, jako je tomu například v případech fúzí;

25. znovu zdůrazňuje, že je třeba, aby Komise zvažila i úplné strukturální oddělení digitálních technologických monopolů jako možného řešení obnovy hospodářské soutěže a rovných podmínek na evropském digitálním trhu;
26. zdůrazňuje, že účinnost vymáhání práva v oblasti hospodářské soutěže závisí na vhodné koncepci a testování nápravných opatření; zdůrazňuje, že nápravná opatření zaměřená na spotřebitele jsou důležitá pro obnovení konkurenceschopnosti na trhu, neboť pomáhají spotřebitelům přijímat informovaná rozhodnutí a zabývat se vychýlením statu quo; je toho názoru, že by Komise měla při navrhování nápravných opatření v oblasti tržního chování začlenit jako podpůrnou disciplínu behaviorální ekonomiku, jak to v posledních letech provedly některé vnitrostátní orgány;
27. konstatuje, že předseda Komise přislíbil, že předloží návrhy na posílení spolupráce v daňové oblasti mezi členskými státy a že za tímto účelem bude stanovena povinnost odpovídat na skupinové dotazy týkající se daňových záležitostí, tak aby jeden členský stát mohl poskytnout jiným zemím veškeré informace, které jsou nezbytné ke stíhání subjektů, které se dopouštějí přeshraničních daňových úniků; poznamenává, že pokud kroky členského státu narušují hospodářskou soutěž na vnitřním trhu, může Parlament a Rada za jistých okolností a v souladu s ustanoveními článku 116 SFEU vydat směrnice, jejichž účelem je tomuto narušování zabránit;
28. bere na vědomí závěr Komise, že Lucembursko poskytlo společnosti Engie neoprávněné daňové výhody ve výši 120 milionů EUR a že postup zpětného vymáhání stále probíhá; vyjadřuje politování nad tím, že se lucemburská vláda rozhodla proti rozhodnutí Evropské komise odvolat;
29. bere na vědomí rozhodnutí komisařky pro hospodářskou soutěž Margrethe Vestagerové o vyšetřování týkajícím se státní podpory pro společnost McDonalds, v němž bylo uvedeno, že nezdanění některých zisků společnosti McDonald v Lucembursku nepředstavuje nezákonnou státní podporu; domnívá se, že stávající právní předpisy EU nejsou schopné účinně bojovat proti dvojímu zdanění a zastavit předhánění se o co nejnižší daň z příjmu právnických osob;
30. poukazuje na to, že ve dvou nedávných případech i přes závěry Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB), podle nichž nebylo možné odůvodnit řešení krize veřejným zájmem, schválila Komise státní podporu na základě toho, že to zmírní hospodářské poruchy na regionální úrovni, čímž se ukázaly dva odlišné výklady veřejného zájmu; vyzývá Komisi, aby prozkoumala rozpory mezi pravidly pro státní podporu v oblasti podpory

na likvidaci a režimem řešení krize podle směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a aby příslušným způsobem přezkoumala své sdělení o bankovníctví z roku 2013;

31. poznamenává, že řada studií¹ prokázala skryté sociální náklady a sníženou konkurenci výrobků v souvislosti s vyššími úrovněmi horizontální koncentrace vlastnictví; vyzývá proto Komisi, aby zvažila revizi nařízení o spojování podniků v tomto smyslu a poskytla pokyny pro použití článků 101 a 102 SFEU v takových případech;
32. konstatuje, že dočasná státní podpora finančnímu sektoru pro stabilizaci celosvětového finančního systému mohla být při neexistenci nástrojů k řešení krize nezbytná, avšak nyní musí být podrobena kontrole a zastavena; vyjadřuje politování nad nedostatečnou povahou této kontroly; znovu žádá Komisi, aby přezkoumala, zda bankovní instituce od počátku krize využívaly implicitních dotací a státní podpory prostřednictvím podpory likvidity poskytované ze strany centrálních bank; připomíná závazek, který učinila komisařka Vestagerová v rámci strukturovaného dialogu s Hospodářským a měnovým výborem Evropského parlamentu v listopadu 2017, že se vyjádří k možnému narušení hospodářské soutěže, k němuž mohlo dojít v rámci programu ECB nákupu cenných papírů podnikového sektoru, a že o tom poskytne odpověď kvalitativního rázu; v tomto ohledu zdůrazňuje, že pojem selektivity v oblasti státní podpory je zásadním kritériem, které je potřeba důkladně prošetřit, a dále v tomto ohledu poukazuje na čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii, který obsahuje takzvanou zásadu loajality;
33. domnívá se, že je prioritou zajistit, aby pravidla státní podpory byla striktně a nestranně dodržována při řešení budoucích bankovních krizí, aby byli daňoví poplatníci ochráněni před náklady, které si vyžádají záchrany bank;
34. vítá skutečnost, že Evropská komise představila anonymní nástroj pro oznamování podvodů, který umožňuje podávání zpráv o kartelových dohodách nebo jiných druzích nezákonných praktik narušujících hospodářskou soutěž, čímž se zvyšuje pravděpodobnost jejich odhalení a stíhání; bere na vědomí pozitivní výsledky po prvních měsících používání;
35. vyjadřuje znepokojení nad tím, že rostoucí koncentrace ve finančním sektoru může snížit míru hospodářské soutěže v daném sektoru, a rovněž je znepokojen absencí skutečného vnitřního bankovního trhu a neustálým dělením na vnitrostátní trhy;
36. zdůrazňuje, že Evropa potřebuje silný harmonizovaný rámec předkládání zpráv a zdanění právnických osob pro nadnárodní společnosti s tím, že by měly být předkládány veřejné zprávy o jednotlivých zemích a zaveden společný konsolidovaný základ daně; připomíná, že kromě snižování nákladů pro podniky i daňové správy členských států by přijetí těchto opatření vyřešilo otázku převodních cen a zajistilo spravedlivější hospodářskou soutěž v rámci jednotného trhu;
37. vyzývá Komisi, aby v evropském semestru pokračovala ve vyhodnocování škodlivých daňových opatření v členských státech a aby plně posoudila narušení hospodářské soutěže a vedlejší účinky na jiné jurisdikce;

---

¹ Protisoutěžní dopady společného vlastnictví podniků velkými institucionálními investory, OECD, 5.-6. prosince 2017.

38. vyzývá Komisi, aby pokračovala ve svém úsilí, pokud jde o vyšetřování zneužívání dominantního postavení na trhu na úkor spotřebitelů v EU, a rozšířila jej; vyzývá Komisi, aby zároveň sledovala stávající státní monopoly a zákonnost nabídkových řízení na udělení koncese, a zamezila tak jakémukoli nepřiměřenému narušení hospodářské soutěže;
39. zdůrazňuje rušivý dopad, který může mít státní podpora na fungování vnitřního trhu; připomíná přísné požadavky na uplatňování čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU); konstatuje, že většina rozhodnutí týkajících se antimonopolních otázek a státní podpory se přijímá na vnitrostátní úrovni; domnívá se proto, že by Komise měla monitorovat a přijímat opatření k zajištění jednotnosti politických opatření v rámci vnitřního trhu; vyzývá Komisi, aby přijala plán lépe zaměřené státní podpory; vítá vytrvalé úsilí Komise o vyjasnění různých aspektů definice pojmu státní podpora, které Komise prokázala ve svém sdělení o pojmu státní podpora uvedeném v čl. 107 odst. 1 SFEU; konkrétně upozorňuje na snahu vyjasnit pojmy „podnik“ a „hospodářská činnost“; podotýká však, že je stále obtížné stanovit hranici mezi hospodářskými a nehospodářskými činnostmi; dále zdůrazňuje, že zajistit řádný výklad Smlouvy je úlohou Evropského soudního dvora; vyzývá Komisi, aby při uplatňování pravidel státní podpory EU i nadále věnovala zvláštní pozornost poskytování služeb obecného hospodářského zájmu (SOHZ), včetně energetiky, dopravy a telekomunikací, zejména v souvislosti s podporou státu určenou pro izolované, vzdálené nebo okrajové regiony v Unii; zdůrazňuje, že při používání státní podpory za účelem podpory služeb obecného zájmu by cílem měl být prospěch spotřebitelů a občanů, nikoli posilování zvláštních zájmů;
40. zdůrazňuje skutečnost, že zdanění zůstává primárně ve vnitrostátní pravomoci z důvodu požadavku jednomyslného hlasování v Radě a že volba politik proto závisí na politickém pohledu a orientaci příslušných vnitrostátních vlád a parlamentů členských států; konstatuje však, že nástroj pro zdanění lze využít k poskytnutí implicitní státní podpory společností, což může vytvořit nerovné podmínky na vnitřním trhu; zdůrazňuje proto, že je třeba zajistit, aby vnitrostátní daňové politiky nenarušovaly spravedlivou hospodářskou soutěž, a daňová politika a politika hospodářské soutěže byly na vnitřním trhu uplatňovány soudržně; vítá skutečnost, že pracovní skupina pro státní podporu ve formě daňových výhod se stala trvalým orgánem; požaduje, aby byl tým pracovní skupiny dostatečně vybaven lidskými zdroji a nástroji pro vyšetřování; vyzývá k vyjasnění stavu vyšetřování státní podpory v oblasti daňových otázek, včetně počtu vyšetřovaných případů; zdůrazňuje, že na vnitřním trhu jsou znevýhodněni noví účastníci a podniky, včetně malých a středních podniků, které nepoužívají agresivní daňové praktiky; vítá hloubková šetření Komise zaměřená na postupy odporující pravidlům hospodářské soutěže, jako jsou selektivní daňové výhody a systémy zdaňování nadměrného zisku; vítá zejména pokyny uvedené ve sdělení Komise o pojmu státní podpory týkající se daňových předpisů; vyzývá členské státy, aby upustily od nekalých praktik v oblasti hospodářské soutěže mezi státy, které jsou založeny na neoprávněných daňových pobídkách; vyzývá Radu, aby přijala návrh společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob; vyjadřuje politování nad tím, že podle pravidel EU o poskytování státní podpory náleží částka nezaplacených daní zpětně vymožená od příjemců nezákonné daňové podpory zemi, která tuto podporu poskytla; žádá Komisi, aby pracovala na řešení tohoto problému; zdůrazňuje, že následná jednání se Spojeným královstvím by měla zahrnovat respektování spravedlivé hospodářské soutěže a záruku, že Spojené království by nemělo mít možnost poskytovat státní podporu ve formě neodolatelně výhodných dohod;

41. zdůrazňuje dalekosáhlou koncentraci potravinového řetězce, kdy několik společností tvoří oligopol na světovém trhu s osivy a pesticidy, a to na úkor spotřebitelů, zemědělců, životního prostředí i biologické rozmanitosti; poukazuje na to, že takový oligopol způsobí, že zemědělci a spotřebitelé budou ještě více technologicky a ekonomicky závislí na několika celosvětově integrovaných platformách s jedním kontaktním místem, povede k omezené rozmanitosti osiv, přesměruje trendy v oblasti inovací pryč od modelu produkce, který by respektoval životní prostředí a biologickou rozmanitost, a v konečném důsledku v důsledku omezené konkurence způsobí zmenšení inovací a nižší kvalitu produktů; žádá Komisi, aby s ohledem na pokles příjmů v odvětví zemědělství, zejména u drobných zemědělců, zaměřila své intervence tak, aby umožnily důstojné příjmy pro zemědělce, zejména malé a střední zemědělce;
42. považuje za nezbytné, aby Komise důkladněji kontrolovala používání patentů v zemědělské oblasti;
43. vítá iniciativy, jako je například systém inteligentních vesnic, který stimuluje osídlení, aby se stala pružnější, lépe využívala své zdroje a aktivněji se účastnila hospodářské soutěže jednotného trhu a zlepšila svou atraktivitu a kvalitu života obyvatel venkova;
44. uznává potenciál technologie blockchain pro finanční služby; upozorňuje však, že používání této technologie pro získávání finančních prostředků musí být regulováno, aby se zabránilo nadměrnému dumpingu vůči regulovaným finančním trhům, rizikům pro investory i rizikům spojeným s praním špinavých peněz; v této souvislosti vyzývá Komisi, aby navrhla regulační rámec pro prvotní nabídky digitálních měn (ICO);
45. vyjadřuje znepokojení nad nedávným schválením fúze společností Bayer a Monsanto ze strany Evropské komise a nad jejím uznáním, že ve svých rozhodnutích nezohlednila cíle stanovené v SFEU, zejména v oblasti bezpečnosti potravin, ochrany spotřebitelů, životního prostředí a klimatu;
46. za tímto účelem považuje za důležité přijmout opatření vůči podnikům, které jsou zapojeny do fází uvádění na trh a distribuce v rámci zemědělského řetězce a jež způsobují zkresení zemědělských trhů na úkor zemědělských příjmů a cen pro spotřebitele;
47. vítá přístup Komise při posuzování horizontálních spojování podniků, které se stále více zaměřují na hospodářskou soutěž v oblasti inovací, zejména v souvislosti s fúzemi, na nichž se podílejí trhy s vysokými emisemi (R & D), a konstatuje, že fúze by měly být posuzovány z hlediska celého vnitřního trhu; žádá Komisi, aby předložila přezkum nařízení ES o spojování a analýzu toho, zda by jí měly být svěřeny pravomoci, které mají nyní mnohé členské státy, přijímat opatření na ochranu evropského veřejného pořádku a práv a zásad Smlouvy o fungování EU a Listiny základních práv EU, včetně ochrany životního prostředí;
48. znovu opakuje předběžný závěr Komise, že společnost Google zneužívala své dominantní postavení na trhu jako vyhledávač tím, že svým výrobkům poskytovala neoprávněnou výhodu; zdůrazňuje, že k ukončení tohoto zneužití je zapotřebí úplné rozdělení struktury mezi obecné a specializované vyhledávací služby společnosti;
49. konstatuje, že Soudní dvůr při výkladu článku 101 SFEU bere v úvahu různé cíle Smluv; zdůrazňuje však, že úzký výklad článku 101 SFEU v horizontálních pokynech

Komise se stále více považuje za překážku pro spolupráci menších účastníků trhu při přijímání přísnějších norem v oblasti životního prostředí a v sociální oblasti; domnívá se, že Komise by měla vytvořit právní jistotu, pokud jde o podmínky, za nichž by kolektivní ujednání organizací producentů, včetně družstev, jejich sdružení a mezioborových organizací, která se přijímají v celém potravinovém dodavatelském řetězci za účelem udržitelnosti a spravedlivých pracovních norem, byla posuzována podle práva hospodářské soutěže a povzbuzovat tyto iniciativy v rámci politiky hospodářské soutěže; zdůrazňuje, že tento nový přístup by neměl bránit výrobě levnějších produktů, zejména v odvětvích, kde jsou spotřebitelé citlivější na ceny; zdůrazňuje význam zásady proporcionality, což znamená, že omezení hospodářské soutěže nemůže jít nad rámec toho, co je nezbytné k dosažení obecného zájmu;

50. zdůrazňuje společně dohodnuté cíle a cíle energetické unie a poukazuje konkrétně na rozměr bezpečnosti, dekarbonizace hospodářství, solidarity a důvěry; zdůrazňuje, že je důležité zajistit, aby byly evropské energetické trhy postaveny na zásadě právního státu, hospodářské soutěže, rozmanitosti zdrojů energie a dodavatelů, předvídatelnosti a transparentnosti a aby se zabránilo tomu, že by jakýkoli organizátor trhu, usazený v Unii nebo ve třetí zemi, získal dominantní postavení v neprospěch konkurentů a spotřebitelů; v této souvislosti vyzývá k většímu posuzování a případně k opatřením a ukládání povinností vůči těmto subjektům na trhu; poukazuje zejména na to, že je třeba řádně řešit strategii některých energetických společností, která spočívá v rozdělení trhu se zemním plynem v EU, čímž mohou porušovat antimonopolní pravidla EU; uznává dále, že právně závazné závazky přijaté členskými státy v rámci Pařížské dohody o klimatu nelze realizovat bez konkrétních státních opatření na podporu a vytváření pobídek pro výrobu a využívání energie z obnovitelných zdrojů a jejich umožnění; bere na vědomí nadcházející revizi pokynů pro oblast státní podpory a energetiky, která již nebude smět vylučovat dvě odvětví, která nejvíce těží ze státních dotací, tedy odvětví jaderné energie a těžby fosilních paliv, a která zajistí větší flexibilitu pro energii z obnovitelných zdrojů, již vyrábějí spotřebitelé; zdůrazňuje význam dokončení energetické unie prostřednictvím integrace trhů, zejména investováním do potřebných propojení na základě tržních podmínek a obchodního potenciálu a zvýšením obchodovatelné kapacity ve stávajících propojeních; zdůrazňuje proto, že jakákoli schválení státních podpor pro kapacitní mechanismy musí podléhat přísným testům nezbytnosti včetně prozkoumání alternativních opatření, zejména účinnějšího využívání stávajících propojení; zdůrazňuje, že kapacitní mechanismy často představují značné náklady pro spotřebitele a fungují jako „skryté dotace“ podporující neziskové a znečišťující elektrárny, protože je nutné zajistit, aby při schvalování jakékoli státní podpory nebyly dostupné pro nejvíce znečišťující zařízení;
51. zdůrazňuje, že je zapotřebí zlepšit transparentnost, aby partnerství veřejného a soukromého sektoru nebyla využívána partnery ze soukromého sektoru k tomu, aby si zajistili konkurenční výhody oproti svým konkurentům;
52. vítá šetření Komise týkající se cenových praktik u životy zachraňujících léčiv, zejména v případě společnosti Aspen;
53. zdůrazňuje, že je důležité udělovat stejná práva všem leteckým dopravcům při letech do a z EU; s politováním uznává, že tomu tak vždy není u leteckých společností EU provozujících lety mimo EU, které jsou vystaveny nekalým praktikám ovlivňujícím hospodářskou soutěž; vyzývá Komisi, aby se zabývala praktikami narušujícími hospodářskou soutěž, které také podkopávají právní předpisy na ochranu spotřebitele;

znovu zdůrazňuje, že je důležité zajistit spravedlivou hospodářskou soutěž mezi leteckými dopravci EU a leteckými dopravci ze třetích zemí;

54. zdůrazňuje význam konkurenceschopného odvětví dopravy; konstatuje, že jednotný trh v dopravě musí být doplněn o odvětví dopravy, které je nejvíce roztržštěné; vítá kroky, které Komise podnikla při podpoře dokončení a zlepšení fungování vnitřního trhu pro silniční osobní dopravu;
55. znovu potvrzuje, že nové projekty v oblasti infrastruktury, včetně těch, které propojují členský stát s třetí zemí, jsou předmětem unijních právních předpisů, zejména předpisů o oddělení a o tvorbě tržních cen;
56. zdůrazňuje význam a potřebu odpovídajících finančních a lidských zdrojů na generálním ředitelství Komise pro hospodářskou soutěž a v příslušných vnitrostátních orgánech, jakož i odborných znalostí v oblasti informačních technologií a digitálních technologií nezbytných k řešení problémů, které přináší založená ekonomika založená na datech a algoritmech; v této souvislosti podporuje navrhovanou složku programu jednotného trhu pro hospodářskou soutěž v rámci víceletého finančního rámce (VFR) na období 2021–2027;
57. zdůrazňuje, že Komise musí, až se bude rozhodnutími týkajícími se hospodářské soutěže zabývat, vnímat vnitřní trh jakožto jeden trh, nikoli množství nezávislých místních nebo vnitrostátních trhů;
58. zdůrazňuje, že pro účinné prosazování zásad práva v oblasti hospodářské soutěže a k zabránění nesrovnalostem v nápravných opatřeních a výsledcích donucovacích opatření je nezbytností mezinárodní spolupráce; je v tomto ohledu přesvědčen, že nejlepším způsobem, jak zlepšit pravidla a postupy hospodářské soutěže v celosvětovém měřítku, je zapojit se do čestných a transparentních diskusí; podporuje aktivní účast Komise, vnitrostátních a případně regionálních orgánů pro hospodářskou soutěž v Mezinárodní síti pro hospodářskou soutěž;
59. vítá směrnici ECN+, jež významně zlepšila účinné a jednotné uplatňování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže v celé Unii tím, že zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž disponovaly dostatečnými nástroji, zdroji a zárukami nezávislosti včetně transparentního procesu volby nebo jmenování svého vedení a aby mohly zavést odrazující pokuty za porušování hospodářské soutěže; oceňuje včasnou pomoc Komise poskytovanou členským státům v souvislosti s prováděním této směrnice;
60. vyzývá Komisi, aby ve všech budoucích obchodních dohodách zajistila rovné podmínky, zejména pokud jde o hospodářskou soutěž a státní podporu; zdůrazňuje, že státní podpora by měla být povolena pouze ve výjimečných a odůvodněných případech, které jsou upraveny právními předpisy, aby se zabránilo narušení hospodářské soutěže na trhu, přičemž by se měly stanovit výjimky a odůvodnění týkající se dosahování cílů Pařížské dohody o změně klimatu; připomíná, že „subjekty prosazující hospodářskou soutěž se musí přizpůsobit působení společností na globálních trzích“, v neposlední řadě i proto, že šíření informačních a komunikačních technologií (IKT) a nástup digitální ekonomiky vedly v některých odvětvích k nadměrné koncentraci trhu a moci; je přesvědčen, že podmínkou rozvoje celosvětového spravedlivého obchodu jsou celosvětová pravidla pro hospodářskou soutěž a nejvyšší

míra koordinace mezi orgány pro hospodářskou soutěž, a to i s ohledem na výměnu informací během řízení ve věcech hospodářské soutěže;

61. připomíná, že mezinárodní obchodní a investiční dohody by měly mít samostatnou a výraznou kapitolu věnovanou hospodářské soutěži;
62. vyzývá Komisi, aby zvýšila své úsilí o ambiciózní otevírání mezinárodních trhů s veřejnými zakázkami a zvyšování přístupu evropských podniků k partnerstvím veřejného a soukromého sektoru ve třetích zemích; považuje za nezbytné snížit asymetrie v přístupu k veřejným zakázkám mezi Unií a třetími zeměmi, jmenovitě USA a Čínou; vyzývá všechny obchodní partnery EU, aby umožnili evropským podnikům a pracovníkům nediskriminační přístup ke svým trhům veřejných zakázek; vítá obnovenou diskusi o nástroji pro mezinárodní zadávání veřejných zakázek, který v případech, kdy obchodní partneři omezují přístup na své trhy s veřejnými zakázkami, vytváří potřebnou reciprocitu, a vyzývá Evropskou radu, aby jej urychleně přijala; podporuje úsilí Komise o otevření trhů třetích zemí v oblasti veřejných zakázek prostřednictvím dvoustranných obchodních partnerství; připomíná, že podniky, které provozují svou činnost za netržních podmínek a na základě geopolitických úvah, by v evropských řízeních v oblasti zadávání veřejných zakázek mohly prakticky porazit každého konkurenta; vyzývá Komisi, aby monitorovala veřejná zadávací řízení a zabránila tomu, aby evropské podniky a pracovníci byli vystaveni nekalé hospodářské soutěži ze strany státem řízených podniků;
63. poukazuje na to, že boj proti nekalým obchodním praktikám, včetně prostřednictvím politiky hospodářské soutěže, je nezbytný pro zajištění celosvětově rovných podmínek, což je prospěšné pro pracovníky, spotřebitele i podniky, a je jednou z priorit obchodní strategie EU; zdůrazňuje, že v diskusním dokumentu o využití potenciálu globalizace se uvádí, že Unie musí podniknout kroky k obnovení spravedlivých podmínek hospodářské soutěže; vítá, že do dohody o hospodářském partnerství s Japonskem a do komplexní hospodářské a obchodní dohody s Kanadou byla začleněna ustanovení o politice hospodářské soutěže; vyjadřuje však politování nad tím, že tato ustanovení jsou i nadále omezená co do rozsahu a nezajišťují účinné vymáhání a řešení sporů; upozorňuje na to, že je důležité začlenit do všech obchodních dohod ambiciózní ustanovení o hospodářské soutěži a prosazovat jejich provádění s cílem zaručit spravedlivá pravidla;
64. vítá návrh na vytvoření evropského rámce pro prověřování přímých zahraničních investic; považuje jej za užitečný nástroj ochrany strategických evropských podniků před nekalými obchodními praktikami, které mohou ohrozit bezpečnost a veřejný pořádek, a záruky dodržování zásad spravedlivé hospodářské soutěže v EU;
65. zdůrazňuje význam antisubvenčního nástroje při řešení nekalé globální hospodářské soutěže a vytváření rovných podmínek s pravidly EU pro státní podporu; vyjadřuje v této souvislosti politování nad tím, že v roce 2017 Čínská lidová republika opět vytvořila nejvyšší počet nově vzniklých obchodních překážek pro evropské podniky a pracovníky a podílela se na většině evropských antisubvenčních případů;
66. je znepokojen celní politikou USA a jejím dopadem na konkurenceschopnost evropských podniků; zdůrazňuje, že úsilí Komise o vyrovnanost obchodu s USA by mělo být pevné, ale vyvážené, přiměřené a v souladu se zásadami Světové obchodní organizace (WTO);

67. vyzývá Komisi, aby zvýšila své úsilí o podporu spravedlivé hospodářské soutěže, mimo jiné bojem proti neoprávněnému využívání celních překážek a dotací, na světovém trhu prostřednictvím intenzivnější spolupráce s dalšími zeměmi na fórech, jako jsou WTO, Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD, Konference OSN o obchodu a rozvoji (UNCTAD, G20 a Světová banka; připomíná práci odvedenou ve WTO v letech 1996–2004 v oblasti vztahu mezi obchodem a politikou hospodářské soutěže a vyjadřuje politování nad tím, že toto téma již není součástí pracovního programu WTO; zdůrazňuje, že ustanovení v dohodách WTO, jako např. článek IX Všeobecné dohody o obchodu a službách (GATS), představují základ pro další spolupráci mezi členy WTO v oblasti hospodářské soutěže; požaduje proto, aby na 12. ministerské konferenci WTO bylo dosaženo nového pokroku při zajišťování spravedlivé mezinárodní hospodářské soutěže;
68. navzdory silnému přesvědčení o zásadní úloze WTO vyjadřuje znepokojení nad její údajnou neschopností čelit netržním ekonomikám a vypořádat se s narušeními hospodářské soutěže vyvolanými subwencemi a státními zásahy; vítá, že USA, Japonsko a EU společně usilují o její přiměřenou reformu;
69. vyzývá Komisi, aby zvýšila svou podporu malým a středním podnikům v EU s cílem umožnit jim chránit a prosazovat svá práva v případě nekalých obchodních praktik, tj. dumpingu a subvencování ze strany zemí mimo EU; uznává v této souvislosti úsilí Komise v boji proti nekalé hospodářské soutěži v případech vedených proti velmi známým společnostem, které vyvolaly velkou pozornost, zdůrazňuje však, že vymáhání spravedlivé soutěže v případě malých a středních podniků má také velký význam;
70. zdůrazňuje, že účinné provádění ustanovení o udržitelném rozvoji v obchodních dohodách je důležité pro zlepšení životních podmínek v partnerských zemích a pro ochranu evropských podniků před nekalou hospodářskou soutěží; vítá zavedení environmentálních a sociálních kritérií do reformy antisubvenčních a antidumpingových opatření.
71. poukazuje na to, že politika EU v oblasti hospodářské soutěže nedosahuje žádaných výsledků, protože ačkoli se uplatňuje s cílem hájit spravedlivou hospodářskou soutěž všech subjektů na vnitřním trhu, se zvláštním důrazem na zájmy spotřebitelů, ve skutečnosti zemědělství producenti čelí nepřipustné úrovni nátlaku z důvodu nerovností v rámci potravinového řetězce; domnívá se, že zájmy spotřebitelů i zemědělských producentů by se měly stavět na stejnou úroveň;
72. domnívá se, že vzhledem ke specifickým vlastnostem zemědělských činností mají zásadní význam kolektivní organizace, aby posilovaly postavení prvovýrobců v potravinovém řetězci a umožnily dosahovat cílů SZP, jak jsou stanoveny v článku 39 SFEU, a že kolektivní činnosti prováděné organizacemi producentů a jejich sdruženími – včetně plánování produkce, jednání o prodeji a smluvních ujednání – je proto třeba pokládat za slučitelné s článkem 101 SFEU; zdůrazňuje, že sdružování zemědělců v organizacích producentů posiluje jejich postavení v dodavatelském řetězci;
73. domnívá se, že model mezioborových organizací představuje úspěšnou formu odvětvového řízení, neboť poskytuje strukturu pro všechny subjekty v tomto odvětví a organizuje výměny mezi nimi, a zároveň jsou tyto subjekty v jeho struktuře řádně zastoupeny díky tomu, že umožňuje předávání ekonomických a technických informací, zvyšování transparentnosti trhu a lepší rozdělení rizik a přínosů; domnívá se, že by SZP

měla usnadňovat různé, řádně strukturované modely spolupráce, jako například ten současný, s cílem zjednodušit vytváření mezioborových organizací na evropské úrovni;

74. domnívá se, že v souladu se současným trendem je třeba dále posilovat pravomoci organizací producentů a mezioborových organizací tak, aby vyjednávací pozice zemědělců mohla vyvažovat vyjednávací sílu maloobchodníků v potravinovém řetězci; domnívá se, že by se mělo zvýšit spolufinancování EU za účelem zřízení a fungování těchto organizací;
75. vyzývá Komisi, aby usnadňovala uplatňování kolektivních nástrojů řízení trhu v případě krize, s využitím nástrojů, které nevyžadují veřejné financování, například stažení produktu z trhu prostřednictvím dohod mezi subjekty v celém potravinovém řetězci; poukazuje na to, že by podobné opatření mohly uplatňovat samy mezioborové organizace;
76. domnívá se, že vstup produktů ze třetích zemí na evropský trh, aniž by splňovaly stejné sociální, zdravotní a environmentální standardy, vytváří nekalou soutěž pro evropské producenty; vyzývá proto k ochraně zranitelných odvětví a k systematickému uplatňování zásady reciprocit a zásady souladu, pokud jde o zemědělské produkty, při budoucích i současných obchodních jednáních; vyzývá Komisi, aby tento aspekt zahrнула do jednání o brexitu;
77. zdůrazňuje, že by přístup na vnitřní trh EU měl být podmíněn souladem se sanitárními, fyto-sanitárními a environmentálními standardy; žádá Komisi, aby podporovala rovnocennost opatření a kontrol mezi třetími zeměmi a EU v oblasti environmentálních standardů a standardů bezpečnosti potravin, s cílem zaručit spravedlivou hospodářskou soutěž; konstatuje, že nejvyšší standardy v oblasti životního prostředí a dobrých životních podmínek zvířat mohou znamenat vyšší náklady a že snižující se standardy mohou tudíž vést k protisoutěžnímu chování;
78. poukazuje na to, že klimatické katastrofy, které postihují zemědělce, mají dopad na trh a oslabují postavení zemědělců v potravinovém řetězci; připomíná antidumpingová pravidla EU¹, která se uplatňují mimo jiné i na zemědělské odvětví, a domnívá se, že environmentální dumping vede k nekalé hospodářské soutěži; požaduje, aby se zohledňovaly zájmy evropských občanů požadujících udržitelnou společnost šetrnou k životnímu prostředí; vyzývá proto Komisi, aby s přihlédnutím k fungování jednotného trhu a k přínosům pro společnost jako celek umožnila výjimky z pravidel hospodářské soutěže a usnadnila tak horizontální i vertikální spolupráci v souvislosti s iniciativami podporujícími udržitelnost;
79. zdůrazňuje, že by pojem „spravedlivá cena“ neměl být chápán jako nejnižší možná cena pro spotřebitele, ale že tato cena musí být přiměřená a umožňovat spravedlivé odměňování všech stran v rámci potravinového řetězce; zdůrazňuje, že se spotřebitelé nezajímají pouze o nízké ceny, ale i o dobré životní podmínky zvířat, udržitelnost životního prostředí, rozvoj venkova a o iniciativy zaměřené na snížení používání antibiotik a zabránění antimikrobiální rezistenci apod.;

---

¹ COM(2013)0192.

80. vítá skutečnost, že souhrnné nařízení¹ zavádí postup, v rámci něhož může skupina zemědělců požádat o nezávazné stanovisko Komise, pokud jde o slučitelnost společného postupu s obecnou výjimkou z pravidel hospodářské soutěže, na niž se odkazuje v článku 209 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (jednotné nařízení o společné organizaci trhů)(; vyzývá Komisi, aby v souvislosti s doporučením pracovní skupiny pro zemědělské trhy vyjasnila oblast působnosti všeobecné zemědělské výjimky a její překrývání s výjimkami stanovenými v článku 149 a v článku 152, a aby tudíž výjimky přesněji stanovila, tak aby se mohly uplatňovat a realizovat veškeré nezbytné odklady provádění článku 101 SFEU;
81. bere na vědomí, že se individuální strop pro podporu de minimis v zemědělském odvětví v roce 2013 zdvojnásobil (ze 7 500 EUR na 15 000 EUR) s cílem napomoci zvládnání rostoucího počtu klimatických, zdravotních a ekonomických krizí; poukazuje zároveň na to, že vnitrostátní strop de minimis byl upraven pouze okrajově (z 0,75 % na 1 % hodnoty vnitrostátní zemědělské výroby), čímž se snížila pravomoc států pomáhat zemědělským podnikům v obtížích; podporuje proto návrh Komise, aby byla poskytnuta větší flexibilita členským státům a regionům prostřednictvím zemědělských pravidel de minimis;
82. vítá změny, které přineslo souhrnné nařízení, s cílem usnadnit uplatňování ustanovení článku 222 nařízení o jednotné společné organizaci trhů, což umožňuje dočasnou výjimku z právních předpisů v oblasti hospodářské soutěže; vyzývá však Komisi, aby vyjasnila uplatňování článku 219 a článku 222 nařízení o společné organizaci trhů, pokud jde o provedení kroků v případě narušení trhu a závažné nerovnováhy na trhu vzhledem k tomu, že právní nejistota, která v současnosti kolem obou článků panuje, znamená, že tyto články nikdo neuplatňuje z obavy, že nebude postupovat v souladu s pravidly, která orgány pro hospodářskou soutěž stanovily v členských státech;
83. připomíná, že se uskutečnila významná horizontální a vertikální restrukturalizace, která vedla k další konsolidaci v již koncentrovaných odvětvích osiva, agrochemie, hnojiv, genetiky zvířat a zemědělských strojů a také v odvětví zpracování a maloobchodu; vyzývá Komisi, aby v této souvislosti a poté, co skupina Bayer získala podnik Monsanto a oba společně kontrolují přibližně 24 % celosvětového trhu s pesticidy a 29 % celosvětového trhu s osivem, zajistila ochranu zájmů zemědělců a občanů EU a životního prostředí;
84. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vnitrostátním a případně regionálním orgánům pro hospodářskou soutěž členských států, jakož i vnitrostátním parlamentům členských států.

---

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2393 ze dne 13. prosince 2017, kterým se mění nařízení (EU) č. 1305/2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), (EU) č. 1306/2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky, (EU) č. 1307/2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky, (EU) č. 1308/2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty, a (EU) č. 652/2014, kterým se stanoví pravidla pro řízení výdajů v oblasti potravinového řetězce, zdraví a dobrých životních podmínek zvířat a zdraví rostlin a rozmnožovacího materiálu rostlin (Úř. věst. L 350, 29.12.2017, s. 15).

